

Arrest

nr. 209 872 van 24 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 28 oktober 2015 België is binnengekomen, diende op 6 november 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 25 november 2016 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 14 juni 2017, nr. X).

1.2. Op 1 augustus 2017 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 19 juni 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 19 juni 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 01/08/2017
Overdracht CGVS: 04/10/2017*

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 13-11-2017 van 09u48 tot 12u25, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is (verder: notities CGVS). Uw advocaat, meester Oger loco meester Chatchatrian, was gedurende het hele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U werd geboren op 01-06-1991 in Buloburde, Somalië. Toen u zes jaar was, verhuisde u naar Aborey. U bent etnisch Hawadle, subclan Dige Samatalis. U bent gehuwd met A.M.A. op 02-07-2015. Daarvoor was u gehuwd met I.M.A., die in 2013 overleden is, en met wie u een zoon heeft. Uw zoon verblijft nu bij zijn oma in Jalalaqsi. U was huisvrouw en u had vee in Somalië. U heeft zes maanden koranschool gevolgd. In mei 2013 werd uw man vermoord door Al-Shabaab. Ongeveer tien dagen na de dood van uw eerste man in mei 2013 wou een lid van Al-Shabaab, Sheikh A., met u trouwen. Sheikh A. zei dat u met hem moest trouwen omdat uw ongelovige man dood was. U weigerde met hem te trouwen. Uiteindelijk trouwde u op 02-07-2015 met uw huidige man, A.M.A. Op 05-09-2015 werd u en uw man thuis opgepakt door Al-Shabaab. Jullie werden geblinddoekt en in een auto gestopt. U was ongeveer een uur onderweg naar uw gevangenis, in een voor u onbekende plaats. U werd niet veroordeeld maar had gehoord dat ze u wilden vermoorden. Na vijf dagen opgesloten te zijn, werd de basis waar u opgesloten zat, aangevallen door voor u onbekende troepen. De bewaker had de deur niet op slot gedaan. U en de anderen zijn kunnen ontsnappen. Jullie wisten niet waar jullie waren maar jullie renden weg van de schoten. Het eerste dorpje dat jullie tegenkwamen was Jameeca Mubarak. Jullie staken de rivier Shabelle over ter hoogte van het dorp Afcad en gingen naar Jalalaqsi. Daar regelde de oma van uw zoon een auto naar Mogadishu, waar u een vliegtuig nam naar Kenia. Van Kenia nam u het vliegtuig naar een onbekend land. In dat onbekend land nam u opnieuw het vliegtuig naar België, waar u op 28-10-2015 aankwam. Hier diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in op 06-11-2015.

Op 25-11-2016 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 14-06-2017. Op 01-08-2017 diende u een volgend verzoek tot internationale bescherming in. U verklaarde dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming niet de hele waarheid vertelde, en u in werkelijkheid tussen 2012 en 2015 in Oeganda verbleef. Het CGVS nam op 6/10/2017 de beslissing om uw volgend verzoek in overweging te nemen.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit uw eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, is het duidelijk dat u géén dergelijke elementen kenbaar hebt gemaakt, en heeft het Commissariaat-generaal evenmin bijzondere procedurele noden in uw hoofdte kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek tot internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de verzoek tot internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere

asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Nadat het CGVS een beslissing tot welgering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus had genomen, verklaarde u in het kader van uw volgend verzoek dat u nu de waarheid wilt vertellen over alles, namelijk dat u in Oeganda heeft verbleven van 2012 tot 2015 (zie 'Verklaring Meervoudige aanvraag', punt 17). U legde een attest neer waaruit blijkt dat u in Oeganda als vluchteling geregistreerd werd. U verklaarde tijdens het Interview op het CGVS dat u naar Oeganda bent gereisd in maart 2012 (notities CGVS, p. 5). U verklaarde dat u naar Oeganda ging voor medische redenen, omdat uw man ziek was (notities CGVS, p. 5-6). U gevraagd of u in Oeganda hetzelfde heeft verteld als hier tijdens het interview (notities CGVS, p. 11), verklaarde u dat u het niet heeft verteld, dat u zaken vertelde zoals de naam van uw zoon, uw naam, dat u van Somalië bent en dat ze uw geboortedatum hebben opgeschreven. U gevraagd wat uw asielrelaas daar [in Oeganda] was, verklaarde u dat u in die tijd [dat u in Oeganda was] geen problemen in uw land [Somalië] had. U verklaarde dat u terugkeerde naar Somalië in mei 2015 (notities CGVS, p. 5). U verklaarde dat u terugkeerde naar Somalië omdat uw zoon ziek was en u in Aborey aankwam op 08-05-2015 (notities CGVS, p. 16). U verklaarde dat u werd gearresteerd op 05-09 [2015] door Al-Shabaableden. U werd gevraagd of de rest van uw asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming vertelde, waar is (notities CGVS, p. 17) en u verklaarde dat al het andere waar is, afgezien van het feit dat u in het vluchtelingenkamp zat [in Oeganda]. U verklaarde dat u in het geheim huwde in Aborey met uw huidige man omdat u zou moeten huwen met een Al-Shabaablid Sheikh Hassan. U verklaarde dat u Somalië opnieuw verliet in september 2015 (CGVS 3, p. 17).

Ten eerste kan men zich ernstig afvragen waarom u niet meteen de hele waarheid vertelde indien de door u geopperde feiten in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming waar gebeurd zijn. U gevraagd waarom u niet meteen de hele waarheid zei over uw verblijf in Oeganda als het verhaal over Al-Shabaab echt waar is (notities CGVS, p. 16), verklaarde u dat u hoorde dat u anders geen bescherming zou krijgen. U werd echter meerdere keren geïnformeerd en geconfronteerd met het feit dat het belangrijk is dat u de waarheid spreekt en dat het feit dat u uw land al eerder heeft verlaten niet noodzakelijk tot een negatieve beslissing leidt (zie notities CGVS, p. 2, notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming d.d. 16/03/2016, p. 2 en 17, en notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming d.d. 06/09/2016, p. 2).

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat u zelfs in het kader van uw volgend verzoek nog niet de waarheid blijkt te vertellen. Afgezien van het feit dat u in Oeganda was tussen 2012-2015, verklaarde u dat de rest van uw verhaal waar was (zie supra). Uit informatie die het CGVS gekregen heeft, blijkt echter dat u in Oeganda verklaarde dat u geboren bent in de wijk Heliwa in Mogadishu (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dit is echter ronduit tegenstrijdig met uw opgegeven geboorteplaats bij de Belgische asieldiensten waar u verklaarde in Buloburde geboren te zijn: nog tijdens uw laatste interview op het CGVS werd er u gevraagd of uw geboortedatum en geboorteplaats [op het etiket van het dossier, dat "01-06-1991 Buloburde vermeldt] correct waren, waarna u bevestigend antwoordde (notities CGVS, p. 3). U werd nogmaals gevraagd "Buloburde, 01-06-1991?" en u antwoordde bevestigend.

Verder vermeldt de informatie van Oeganda dat u gehuwd bent met M.M.I.: dit is opnieuw tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaarde immers dat uw huidige man M.A.A. is en dat u eerder gehuwd was met I.M.A. (zie notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming d.d. 16/03/2016, p. 3). U heeft nergens bij de Belgische asiendiensten, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), noch bij het CGVS, vermeld dat u gehuwd zou zijn met ene M.M.I. Er kan geenszins ingezien worden waarom u zou moeten liegen over de naam van uw man.

Verder vermeldt de informatie van Oeganda dat u daar verklaarde dat uw eerste man gedood werd door Al-Shabaableden toen ze jullie huis 's nachts aanvielen en dat u daarna naar een ander deel van Mogadishu bent verhuisd en trouwde met M.M.I. Opnieuw zijn uw verklaringen afgelegd in Oeganda tegenstrijdig met uw verklaringen afgelegd in België: u verklaarde immers dat u in Oeganda was toen uw man gedood werd (notities CGVS, p. 8), waardoor u geenszins kort nadien verhuisd zou kunnen zijn naar een andere wijk in Mogadishu. U heeft nergens vermeld tijdens de interviews afgelegd op het CGVS en de DVZ dat u in Mogadishu heeft gewoond of dat u van daar afkomstig bent, wel Integendeel; u verklaarde dat u geboren bent in Buloburde en opgegroeid bent in Aborey (zie notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming d.d. 06/09/2016, p. 3) en u verklaarde dat u 6 jaar was toen u verhuisde [van Buloburde naar Aborey] toen gevraagd werd wanneer u verhuisde uit Buloburde (zie notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming d.d. 06/09/2016 p. 4). Ook in het kader van uw volgend verzoek verklaarde u dat u bijna heel uw leven in Aborey heeft gewoond, van uw 6 jaar tot 2012 (zie Verklaring Meervoudige aanvraag, punt 10). U vermeldde enkel dat u langs Mogadishu ging om Somalië te verlaten (zie notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming d.d. 16/03/2016, p. 20). Daarentegen staat er in de informatie van Oeganda nergens vermeld dat u van Aborey afkomstig zou zijn noch wordt er ook maar iets vermeld over een gedwongen huwelijk. U verklaarde verder in Oeganda nog dat Al-Shabaableden jullie gebied hebben aangevallen, u probeerden te doden, en u niet weet waarom zij jullie aanvielen, wat opnieuw tegenstrijdig is met uw verklaringen afgelegd op het CGVS, waar u verklaarde dat u geen problemen had gehad in Somalië voordat u in Oeganda was [2012-2015] (zie supra). Ten slotte verklaarde u in Oeganda dat u met de bus ging van Somalië naar Kenia, hoewel u verklaarde tijdens het Interview op het CGVS dat u vanuit Somalië met het vliegtuig naar Nairobi ging (notities CGVS, p. 20). Het dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen afgelegd in Oeganda dermate verschillen met uw verklaringen afgelegd in België, dat er geenszins enig geloof meer kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Aborey of aan de door u geopperde feiten in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming. U blijkt immers in Mogadishu geboren te zijn, in Mogadishu gewoond te hebben, getrouwd te zijn met een andere man en de door u geopperde feiten in het kader van uw verzoek blijken volledig anders te zijn. Uw tegenstrijdige verklaringen klemmen des te meer gezien u tijdens uw laatste verzoek tot internationale bescherming verklaarde wél bereid te zijn de waarheid te vertellen (notities CGVS, p. 4: 'nu ben ik klaar om de waarheid te vertellen'). De verkregen informatie van Oeganda is slechts een bevestiging van de eerder genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waarin uw herkomst uit Aborey ongelooftwaardig bevonden werd.

U legde nog een document neer, waaruit blijkt dat u als vluchteling geregistreerd werd in Oeganda. U verklaarde echter zelf dat u geen problemen in Somalië had gehad toen u in Oeganda was (notities CGVS, p. 11). Uw verklaringen afgelegd in Oeganda, verschillen echter dermate met uw verklaringen afgelegd in België (zie supra), dat er geenszins enig geloof kan gehecht worden aan de door u afgelegde verklaringen in Oeganda én in België in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming. Indien de door u geopperde feiten in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming in Oeganda werkelijk gebeurd zijn, kan dan ook geenszins ingezien worden waarom u hier helemaal niets over vermeldt tijdens uw verzoek tot internationale bescherming in België. Verder is uw geboortedatum die vermeld staat op het document van Oeganda, 1989, verschillend met de geboortedatum die u hier opgaf, namelijk 1991. U gevraagd hoe het komt dat het attest van Oeganda vermeldt dat u in 1989 geboren bent (notities CGVS, p. 12), verklaarde u dat u geboren bent in 1991 en dat zij, het OPN, dat opgeschreven hebben. U had eerder verklaard dat u toen [in Oeganda] gezegd had dat u 22 jaar oud was, wat opnieuw tegenstrijdig is met de beschikbare informatie van Oeganda, waarin staat u dat u verklaarde dat u 23 jaar was. Bovendien gebruikte u in Oeganda een andere naam, namelijk S.M.A., hoewel u hier de naam S.M.D. gebruikt. U verklaarde tijdens het derde interview op het CGVS dat uw naam niet D. is maar A. en dat uw echte naam daar staat [op het blad van Oeganda, namelijk A.] (notities CGVS, p. 12), en dat uw grootvader twee namen had, namelijk D. en A.

Dat u plots - na confrontatie met de door u opgegeven informatie in het kader van uw asielaanvraag te Oeganda, beweert dat uw naam in werkelijkheid 'A.' is, hoewel u meerdere keren aangaf op de DVZ en het CGVS dat het Duale is, weet geenszins te overtuigen. Dit doet dan ook het vermoeden rijzen dat u bewust de Belgische asielinstanties wou misleiden over uw werkelijke identiteit en verblijfplaats in Somalië. Dit document weet dan ook bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen, wel integendeel.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Buloburde gelegen in de regio Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u in Aborey heeft verbleven voor én na u naar Oeganda ging, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens de interviews op de zetel van het CGVS dd. 16-03-2016, 06-09-2016 en 13-11-2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van de interviews uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België en voor u naar Oeganda bent gegaan.

Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdzaak geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verzoekende partij werd door de verwerende partij opnieuw gehoord en heeft dit keer in alle openheid de waarheid verteld over haar herkomst.

De verwerende partij heeft de hele beslissing praktisch gebaseerd op informatie waarmee de verzoekende partij NOOIT werd geconfronteerd.

Artikel 17, §2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt nochtans als volgt:

Art. 17. § 2. ["Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.]"

Dit doet de wenkbrauwen, a fortiori omdat de asielaanvraag van de verzoekende partij in overweging werd genomen cf. artikel 57/6/2, §1 Vreemdelingenwet:

§ 7. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1,

1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Ook de Commissaris-generaal was er dd. 6 oktober 2017 dus nog van overtuigd dat er elementen voorhanden waren die de kans op de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus aanzienlijk groter maken.

Het is dan ook onbegrijpelijk dat de verwerende partij haar in casu nooit met de info uit Oeganda heeft geconfronteerd.

II.1.2. Nog onbegrijpelijker is dat de thans bestreden beslissing volledig op de info omtrent het asielverhaal uit Oeganda gebaseerd heeft, doch daaar geen enkele vraag over gesteld heeft aan de verzoekende partij.

Had zij dat gedaan, dan had de verzoekende partij haar verteld dat zij in Oeganda - nog meer dan aanvankelijk in België het geval was - zeer op haar hoede was.

Blijkbaar neemt de verwerende partij er aanstoot aan dat de verzoekende partij de Oegandese autoriteiten niet volledig vertrouwde en schrik had ooit gerefouleerd te worden.

Nochtans dient ook de verwerende partij toe te geven dat Oeganda allesbehalve een veilig land beschouwd kan worden - reden waarom het vluchtelingenstatuut aldaar buiten beschouwing wordt gelaten bij de analyse van de verwerende partij. Het is aldus niet geheel redelijk de verzoekende partij nu te komen verwijten dat zij de Oegandese autoriteiten onvoldoende vertrouwd heeft.

Bovendien heeft de verzoekende partij tijdens het laatste interview herhaaldelijk aangegeven over alles de volledige waarheid te zullen vertellen.

Cf. gehoor, p. 21:

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 21]

II.1.3. Bovendien had de verzoekende partij er in België geen enkel belang bij om te liegen over haar herkomstplaats, mocht zij van Mogadishu geweest zijn, quod certe non.

Zij kwam hier immers aan op 28 oktober 2015 en op dat moment kende de verwerende partij ook mensen van Mogadishu nog minstens subsidiaire bescherming toe.

Daar gaat de verwerende partij echter niet op in: de hele beslissing is gefocust -niet op de herkomst van de verzoekende partij en het checken van haar verklaringen (waartoe diende het gehoor dd. 13 november 2017 eigenlijk?), doch zij beperkt zich tot het vergelijken van huidig verhoor met het gehoor uit Oeganda.

Dat is onbegrijpelijk.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.4. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan de herkomst van verzoekende partij en haar asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Dit is a fortiori het geval nu duidelijk is dat de verzoekende partij in Oeganda gewoond heeft van 2012 tot 2015.

Op die manier schendt de genomen beslissing ook de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster thans in onderhavig beroep, vasthoudt aan haar verklaringen dat zij afkomstig is uit Aborey, in het district Bulo Burde, in de provincie Hiraan in Somalië en daar te hebben verbleven tot haar vlucht naar Oeganda in 2012.

De Raad heeft in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming echter reeds geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters herkomst uit Aborey en de hieraan verbonden vluchtmotieven (RvV, 14 juni 2017, nr. X). Dit geldt temeer nu uit de informatie met betrekking tot haar verzoek om internationale bescherming in Oeganda blijkt dat zij verklaarde geboren te zijn in Mogadishu en later naar een ander deel van Mogadishu te zijn verhuisd, waaruit blijkt dat zij daar steeds heeft verbleven tot aan haar vlucht naar Oeganda in 2012 (Landeninformatie, stuk 19, nr. 1).

Verzoekster ontkent in haar verzoekschrift dat zij afkomstig zou zijn van Mogadishu en voert aan dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming geen belang had om leugenachtige verklaringen af te leggen over haar herkomst, gezien op dat moment in België de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend aan verzoekers afkomstig uit Mogadishu. De Raad merkt echter op dat dit verweer geen afbreuk kan doen aan de informatie beschikbaar in het administratief dossier in het kader van haar verzoek om internationale bescherming in Oeganda. Dit geldt temeer daar reeds werd vastgesteld dat verzoeksters verklaringen over haar herkomst uit Aborey in Somalië ongeloofwaardig zijn.

Het loutere feit dat verzoekster niet werd geconfronteerd met de informatie over haar verzoek om internationale bescherming in Oeganda, doet evenmin afbreuk aan de vaststellingen met betrekking tot verzoeksters herkomst uit Mogadishu. De Raad merkt immers op dat verzoekster in het kader van de inoverwegingname van haar volgend verzoek om internationale bescherming in België, uitgebreid de kans kreeg om klaarheid te scheppen over haar daadwerkelijke herkomst en vluchtmotieven bij aanvang van de procedure (Verklaring meervoudige aanvraag, stuk 16) en tijdens het persoonlijk onderhoud op 13 november 2017 (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5). Verzoekster kreeg aldus meermaals de kans om de waarheid te vertellen, doch bleef vasthouden aan haar leugenachtige verklaringen omtrent haar verblijfplaats en vluchtmotieven. Daarnaast wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 het volgende stelt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.”* Deze bepaling belet niet om een beslissing te nemen op grond van tegenstrijdigheden waarmee de verzoekster niet werd geconfronteerd.

De Raad merkt verder op dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming in Oeganda aangehaalde vervolgingsfeiten. Verzoekster verklaarde hierbij immers dat haar echtgenoot door Al Shabaab werd vermoord en dat zij ook getracht hebben haar te vermoorden, doch de Raad merkt op dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij op het moment dat zij naar Oeganda vertrok geen problemen had in haar land en enkel naar daar ging om haar man te vervoegen die er verbleef om medische redenen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5, 11). Indien verzoekster daadwerkelijk gevisieerd werd door Al Shabaab in Mogadishu, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij dit zou vermelden in het kader van haar verzoeken om internationale bescherming in België, temeer daar verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op 13 november 2017 verklaarde dat zij klaar was om de waarheid te vertellen (*Ibid.*, stuk 5, p. 4). Verzoeksters verweer dat zij de Oegandese autoriteiten wantrouwde en schrik had om te worden gerefouleeerd, kan, nog daargelaten de vaststelling dat deze bewering klemmt met het feit dat verzoekster internationale bescherming vroeg in Oeganda, waaruit haar vertrouwen in de Oegandese overheid kan blijken, geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen, gezien verzoekster in België verklaarde geen problemen te hebben gehad in Somalië op het moment dat zij naar Oeganda vertrok.

Enerzijds blijkt verzoeksters herkomst uit Mogadishu voldoende vast te staan, maar anderzijds verkeert de Raad ook niet in het ongewisse dat zij Mogadishu heeft verlaten voor Oeganda zonder dat zij daadwerkelijk problemen van vervolging heeft gehad, zodat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij nood heeft aan internationale bescherming.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige relaas, meer in het bijzonder in het kader van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie in het administratief dossier die de Raad aannemelijk acht, blijkt genoegzaam dat verzoekster afkomstig is uit Mogadishu.

Bijgevolg kan de Raad slechts vaststellen dat een onderzoek ontbreekt naar het reëel risico op ernstige schade omwille van een ernstige bedreiging van leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, bij de beoordeling van een terugkeer naar Mogadishu.

De Raad bevindt zich aldus niet in de mogelijkheid, middels de devolutieve werking van het beroep, om verzoeksters nood aan internationale bescherming te beoordelen.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 juni 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP